

Az Európa Tanács április 16-án előterjesztett jelentéstervezete felszólítja a tagországokat: biztosítsák, hogy minden nő korlátozás nélkül élhessen az "abortuszhoz való jogával". A Tanácskozó Gyűlés 102:69 arányban megszavazta a tervezetet. A Magyar Katolikus Püspöki Kar (MKPK) családreferens püspöke előzőleg levelet intézett az Európa Tanács (ET) magyar parlamenti képviselőihez, melyben - többek közt - ez olvasható: "Ennek a határozatnak az elfogadásával az Európa Tanács az abortuszhoz való jog korlátlan érvényesítéséért szállna síkra, ezt pedig sem az európai, sem a nemzetközi jog nem ismeri. Le kell szögeznünk, hogy az abortuszhoz való jog nem tartozik a szexuális és reprodukciós jog körébe, mint azt sokan állítják. Az abortuszhoz való jog alapvetően elutasítandó, mert ez az ún. jog ellentétben áll az Európai Emberjogi Konvencióval, amelynek éppen az a célja, hogy védje az emberi méltóságot és az emberi jogokat. Az emberi méltóságnak azonban megkerülhetetlen sarokköve az élethez való jog, ez pedig megilleti a meg nem születettet is." A magzat életének védelméről, az európai morálról és a magyar társadalomban létező házasság- és családellenes erőkről Bíró László, a MKPK családreferens püspöke, a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke nyilatkozott.

szoveg>- A latin-amerikai életvédő mozgalom óriási sikerként könyvelheti el, hogy a brazil törvényhozás alsóháza egyhangúlag elutasította az abortuszliberalizációt, amelyért 1991 óta harcolnak az abortusz támogatói. A "művelt" Európa pedig az abortusz mellett teszi le a garast. Ezek után el lehet mondani, hogy míg Brazíliában a többség ragaszkodik az élet védelméhez, addig Európában nemcsak, hogy keresztényellenes, de életellenes erők vannak hatalmon? - Nemcsak, hogy el lehet, de el is kell mondani, mert ez az igazság. Példaként elmesélem az egyik perui élményemet. "Családlátogatásra" mentünk az Andok hegység egyik elhagyatott, kicsiny, papot is ritkán látó falucskájába. Eljutottunk egy nagyon szegényes körülmények között élő házaspárhoz. Megkérdeztem a férfitől: "Mondja, maguk boldogok?" Az asszonyka kíváncsian rátekintett párjára, aki ezt válaszolta: "Igen, boldog vagyok, különösen akkor, mikor együtt lehetek a családommal." Feltettem magamnak a kérdést: mitől boldog ez a kecsuai indián, s miért boldogtalan az európai ember? A válasz: a latin-amerikaiak még az életnek, míg az európaiak az életmódnak örülnek. S ami a legszomorúbb, az életmódnak rendelik alá az EMBERT. Az európai ember úgy éli meg az abortuszt, hogy saját jogát gyakorolja, holott nem önnön élete felett rendelkezik, hanem egy megfogant élet felett dönt. A jelentéstervezethez hasonló döntések pedig mind azt sugallják, hogy : "neked ehhez a döntéshez jogod van." Egy konferencián esett szó arról, hogy mennyire meghamisítjuk a fogalmakat. Azt mondjuk: terhességmegszakítás. Egy utazást meg lehet szakítani, vissza lehet szállni a következő vonatra, ám azt, akit az életből kiemeltünk, már soha nem tudjuk visszahozni az élők sorába. Ezek a félrevezetések az abortuszpártiak agyszüleményei. Ki kell hangsúlyozni, az abortusz nem jog, hanem jogtalanság! Európában minden embernek megadják a testi épséghez fűződő jogot, a meg nem született magzatnak azonban ezt nem biztosítják.

- EU-s képviselőkhöz írta levelét. Nem közölték Püspök Úrral, hogy levelével politikai kérdésekbe avatkozik bele?

- Néhányan válaszoltak levelemre, ami már önmagában is dicséretes dolog. A válaszok gondolatmenetével viszont nem mindig érthettem egyet. Az egyik levélíró szerint Jézus egyháza, a szegények egyháza, s én az elesettek ellen beszélek. Az indok: a gazdagok

átmehetnek Írországból Angliába abortuszt végeztetni, míg a szegények ezt nem tehetik meg, s ezért az életük is veszélybe kerülhet, mikor mostoha körülmények közt akarják elvetetni magzatukat. Tehát - a levél írója szerint - én Krisztus szándékával ellentétesen nem a szegények, hanem a gazdagok mellé állok, mikor az abortusz könnyebbé tétele ellen emelem fel a szavam.

- Ez érdekes: egy szocialista oktatta ki Püspök Urat arról, hogy mi Krisztus szándéka?
- Nem szeretnék nevetek mondani. Nem érdemes. Sokféle kioktató választ kaptam. Az egyik levél így fejeződik be: "Remélem, megérti Püspök Úr, hogy az élet és az anyák védelmében igennel fogok szavazni." Elszomorító, hogy egyesek nem látják: az élet mindenképp feletti érték.
- Más európai országok katolikus püspökei is küldtek hasonló tartalmú levelet a képviselőknek?
- Erről nincs tudomásom, arról viszont már van, hogy a Vatikán szomorúan konstataulta az ET abortuszpárti döntését és közleményt bocsátott ki, melyben - többek közt - az olvasható: a tervezet ellentétben áll az emberi jogokkal.
- Az abortusz-pártiak a nők tiszteletéről, jogaik védelméről beszélnek. Mi erről a véleménye?
- Jómagam is tisztelem a nőt, s éppen ezért emelem fel a szavam az életük védelmében. Lelkivezetőként nagyon sokszor megtapasztaltam, hogy az, aki az élet ellen tesz, milyen hatalmas és nehezen lerázható terhet rak magára. Aki gondolkodik, az tudja: az abortusz nem csupán a saját sorsomról való döntés, hanem egy másik életről is meghozott határozat. Néha erre csak későn jönnek rá. Figyelembe kell venni, hogy a nők az abortusz következtében gyakran egészségi és pszichikai károsodást szenvednek. Azt is meg kell vizsgálni: miként függ össze a visszautasított élet a házassággal. Nyugaton többször felteszik a kérdést: a házasságok labilitását mennyire lehet az abortuszok következményeiként felfogni? A házasság két személy egymást elfogadó döntése. Mikor már magát az életet kezdjük el szelektálni, akkor gyakoroljuk be azt: milyen módon lehet valakit nem elfogadni. Az abortuszok magas száma tehát gyengíti a házasságon belül egymás elfogadását.
- Az ellentábor egyik érve: a magzat öntudatlan.
- Nagyon nehéz logikusan érvelni a magzatgyilkosság mellett. Az életet nem lehet az öntudat meglétéhez kötni, hiszen ebben az esetben akár egy alvó embert is meg lehetne ölni, csak azért, mert nincs öntudatánál. A magzat személyvoltát tehát nem lehet az éppen aktuális éntudathoz kötni.
- A házasságban, vagy a lazább kapcsolatban élők körében magasabb az abortuszok száma?
- Nem tudok statisztikai adatokat mondani, de az biztos, hogy az egyedülálló nők és a fiatalok körében igen magas az abortuszok száma. Az abortusz annak a kapcsolatnak a minőségére is utal, ami nemzette az életet. Ha ez a kapcsolat bizonytalan és a felelőtlenség jellemzi, akkor az abban élők könnyen választják az abortuszt.
- Püspök Úr, a katolikus egyház ugyanúgy gyilkosságnak, halálos bűnnek tekinti azt a magzatelhajtást, amit anyagi problémákra hivatkozva végeztetnek el, mintha valaki előre megfontolt szándékkal végez ellenségével?
- Az egyház szerint a legfőbb érték az élet a fogamzás pillanatában kezdődik. Sem a megfogant, sem az elaggott élet ellen nem szabad támadólag fellépni. Pont az élet védelme lehetne az a terület, ahol az eltérő politikai nézeteket valló emberek összetalálkozhatnak és együtt dolgozhatnak az emberi jogokért.
- Mit tud tenni a magyarországi klérus az abortuszok számának visszaszorítása érdekében? Elegendők a lelki gyakorlatok, vagy más eszköz is rendelkezésükre áll?
- Nyilvánvalóan csak azokra tudunk hatni, akiket elérünk. Szociálisan kéne segítenünk azokat az édesanyákat, akik megélhetési gondokra hivatkozva akarják választani az abortuszt.

Példamutató Böjte Csaba ferences lelkipásztor kezdeményezése: az Élet Háza. Olyan lányokat várnak oda, akik áldott állapotba kerültek, de nem tudják hol megszülni a gyerekeiket.

Csobánkán viszont lehetőségük nyílik arra, hogy ne az abortuszt válasszák, hanem rendezett körülmények között tudjanak élni.

- Összeegyeztethető-e a család szentségének védelmével az, hogy a nem kívánt gyermeket olyan szülőknél adják örökbe, akiknek nem lehet gyermekük?
 - Krízishelyzetekben mindenképpen gondolni kellene arra, hogy sok házaspár vágyik a gyermek után, mert nekik nem lehet. Társadalmi feladattá kell tenni az örökbefogadás megkönnyítését.
 - Mi a véleménye a béranyaságról?
 - Miközben sokan visszautasítják a gyermekáldást, és abortuszra, halálra ítélik a megfogant életet, közben rengetegen vannak olyanok, akik szeretnének gyermeket, de nem lehet nekik. Az egyház tanítása ebben az esetben a gyermekek örökbefogadását ajánlja. Az élet nemzésénél az egyház komolyan veszi a személyes felelősségtudatot. Óvakodik attól a zűrzavartól, ami a megfogant élet körül a személytelen nemzés útján keletkezhet. Az egyház azt szeretné, ha az élet a személyes szeretet ölelésében foganhatna meg.
 - Az nem jelent problémát, hogy a magyar társadalom túlhangsúlyozza az ember fiziológiai, biológiai valóságát?
 - Minden bizonnyal, mert ha az ember önmagát felnőtt korában is csak egy biológiai lénynek tartja, akkor nem biztos, hogy az éppen megfogant, védtelen kisembert személynek tudja tekinteni. Sajnos nagyon sokan nem egész emberben gondolkodnak. A lelki, szellemi szféra elhanyagolódik, s középpontba kerül a fiziológiai lét, közben személyes kapcsolataink tönkremennek. A reklámok is ebbe az irányba terelnek minket. Divatos szlogen lett az önmegvalósítás. Az individualizmus az, ami élet-és családellenessé teszi az embert.
 - Látjuk, halljuk, hogy a médiumok többsége olyan műsorokat sugároz, melyben a szingliéletmódot hirdetik, s azt sugalmazzák: a gyerek csak teher egy nő számára.
 - Az él a köztudatban: a gyermek idő, pénz, s mind a kettőből nagyon kevés áll rendelkezésünkre. Nem hiszek az önmegvalósításban. Az életet azért kaptuk, hogy szétajándékozzuk, s ennek egyik formája a házasság, s benne az élet fakasztása. A szeretetnek és az életnek a továbbörökítését tartom a legmagasabb szintű kreativitásnak.
- Medveczky Attila